Inițiativa revistei noastre a dovedit :

TALENTE EXISTĂ, ELE TREBUIE DOAR CĂUTATE !

● În primele două trialuri, la Pitești și București, au fost descoperiți 9 tineri jucători de perspectivă, din 93 de participanți

● DORU MANDA (Drăgășani), TEODOR CIOBANU (Curtea de Argeș) și DAN CALOTĂ (București) s-au impus în mod deosebit

Ora selecției, ora examenului, ora de maximă importanță și de supreme emoții a sosit.

Concursul nostru **„Ce tinere talente cunoașteți ?"** a ajuns în faza selecției. La Pitești și București au avut loc primele trialuri ; primul a reunit pe tinerii propuși din întreaga regiune Argeș, cel de al doilea — pe cei propuși din orașul București.

Amîndouă ne-au prilejuit constatări interesante și — de ce n-am recunoaște — îmbucurătoare.

Argeșul a fost reprezentat la trialul ce a avut loc miercuri 6 septembrie, pe stadionul „1 Mai" din Pitești, prin 38 de tineri, anonimi în ale fotbalului, dar ambițioși și foarte setoși de afirmare.

Cu ce gînduri veneau acești tineri de pe cele mai îndepărtate meleaguri argeșene, cît țineau ei la împlinirea speranțelor cu care porniseră la drum, ne-am dat seama după o sumă de fapte dintre care vom cita doar unul care ni se pare cel mai grăitor. Pentru a ajunge la trialul de la Pitești, **Constantin Paraschiv,** absolvent al unei școli de lăcătuși mecanici, a plecat din satul său, Călinești-Brezoi, cu o seară înainte de ziua jocului. A mers aproape toată noaptea cu trenul, s-a odihnit cum a putut (în parc) și după-amiază a participat la trial, jucînd cu o nemaipomenită voință.

Referindu-ne la „recolta" acestui trial, la talentele autentice (căci au fost) relevate de cele două meciuri de selecție, vom nota cinci nume : Doru MANDA (16 ani, extrem stînga, joacă la „Unirea" Drăgășani, în campionatul regional), Teodor CIOBANU (18 ani, fundaș dreapta, joacă la „Avîntul" Curtea de Argeș, în campionatul regional), Constantin MARINESCU (17 ani, fundaș central, junior la „Chimia" Rm. Vîlcea), Alexandru ION (18 ani, elev, locuiește în comuna Stolnici-Costești) și Gheorghe

MARIAN ZAMFIR

SCHERER (19 ani, fundaș central, joacă la „Alumina" Slatina, în campionatul regional).

În cîteva cuvinte, iată ce calități au vădit fiecare: Doru MANDA : extrem stînga puternic, foarte mobil, bun șuter ; Teodor CIOBANU : tip de fundaș modern, puternic, bun acroșer, participă la acțiuni ofensive pe care le finalizează destul de bine ; Constantin MARINESCU : fundaș central atletic, cu o excelentă detentă, foarte bun la jocul de intercepție ; Alexandru ION : extrem dreapta rapid și derutant ; Gheorghe SCHERER : fundaș central remarcabil prin plasament și intuiție de joc.

DINTRE ACEȘTI CINCI JUCĂTORI, PRIMII TREI, CARE AU PRODUS O PUTERNICĂ IMPRESIE ANTRENORULUI FEDERAL GHEORGHE OLA — PREZENT LA TRIAL ÎN VEDEREA RECRUTĂRII DE TINERI JUCĂTORI PENTRU ECHIPA NAȚIONALĂ DE JUNIORI — VOR FI CHEMAȚI ÎN VIITORUL APROPIAT LA JOCURILE DE SELECȚIE ALE LOTULUI REPUBLICAN.

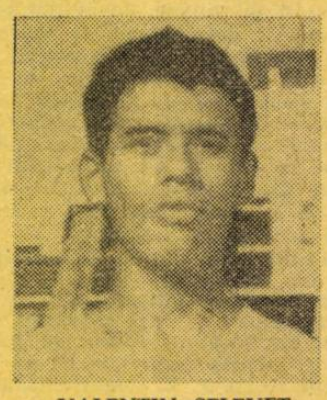

VALENTIN SELEVET

Stadionul Giulești, luni 11 septembrie. Pe gazonul campionilor republicani și-au făcut apariția 55 de băieți. Se împart în patru echipe și începe primul meci. Toți jucătorii sînt absolut necunoscuți. Din cînd în cînd, unul din specialiștii veniți la trial pentru „racolare" (C. Drăgușin, T. Tomescu, D. Bacinschi) lansează cîte un apel : **„Priviți-l pe numărul 9 ! Eleganță, finețe, dribling scurt, intuiție."** Sau : **„În ce an e născut nr. 8 ?"** Sau : **„Fundașul stînga are alura lui Soare ; acroșaj impecabil, servici fără greșeală"** etc. . . .

Jocul are momente în care „schemele" se țes curgător. O surpriză plăcută pentru toată lumea ne-o oferă mult discutata fază a finalizării, „tratată" cu promptitudine, decizie și eficiență (nu exagerăm deloc), de băieți care au — sîntem siguri — harul fotbalului. Valentin SELEVET, bunăoară, în vîrstă de 17 ani, are alura (și nu numai alura) unui fotbalist calificat. Capul

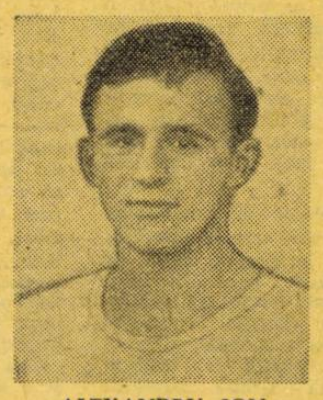

ALEXANDRU ION

sus în orice acțiune, „vede" tot jocul, face „un-doi"-uri precise, se demarcă, pătrunde decisiv, șutează spectaculos și (lucru foarte important) marchează multe goluri. Marian ZAMFIR, un băiat de 16 ani, aduce neverosimil de mult cu tînărul dinamovist Dumitrache, revelația acestei toamne. Schimbări de direcție, devieri, preluări de o remarcabilă finețe.

Doi fundași stînga (Dan CALOTĂ, 20 de ani, și Ion CATARGIU, 17 ani) peste care „nu se trece" și care (raritate chiar și la divizia națională) lovesc foarte bine balonul cu ambele picioare, completează lista talentelor autentice, remarcate ca atare de antrenorii prezenți la trial.

Din 93 de tineri propuși concursului nostru, o primă „sită" a reținut 9. Admițînd — teoretic — că din acești 9 doar 3—4 vor RĂMÎNE în fotbal (aici fiind vorba de atenția de care aceste talente se vor bucura pe viitor din partea antrenorilor noștri care se plîng de lipsă de valori și pe care unii dintre ei le așteaptă „de-a gata"), considerăm că aceste trialuri își justifică din plin eficiența.

Să nu uităm, depistarea oricărui fotbalist de valoare, chiar dacă din 100 se va selecționa doar unul, merită toată atenția și osteneala.

Marius POPESCU

La redacția noastră continuă să sosească recomandări de tineri jucători talentați încă necunoscuți. Inițiativa-concurs a revistei noastre ia sfîrșit la data de 1 octombrie 1967.

Propunerile primite pînă la data de mai sus vor fi trimise comisiilor regionale de fotbal pentru evidență și eventuală organizare de trialuri cu jucătorii propuși din fiecare regiune. Sîntem convinși că Federația română de fotbal va încuviința și va sprijini organizarea de asemenea trialuri în centrele regionale. Redactorii noștri vor populariza aceste meciuri.

Cititorii care ne-au trimis propuneri și vor constata că pînă la sfîrșitul anului 1967 jucătorii recomandați de ei au fost introduși în loturile echipelor din Divizia națională A și B și lotul reprezentativ de juniori sînt rugați să anunțe redacția noastră pentru a putea primi premiile oferite de revista Fotbal și Administrația de stat LOTO PRONOSPORT : un abonament la revista FOTBAL pe anul 1968, un ceas de mînă, intrare gratuită la toate meciurile de fotbal, inclusiv cele internaționale, din 1968 și un abonament la programul Loto-Pronosport.

JOCUL LA DOUĂ PORȚI DIN TIMPUL SĂPTĂMÎNII ȘI DIFERITELE LUI ASPECTE

Antrenamentul de astăzi al jucătorului de fotbal reprezintă, față de trecut, un proces pedagogic complex. Desfășurat în conformitate cu cerințele înaintate ale științei, el urmărește realizarea unei capacități de efort crescute, tinde la perfecționarea măiestriei tehnice și, pe baza ridicării și armonizării pregătirii tactice, teoretice și psihologice a jucătorilor, la obținerea, de către echipă, a unui nivel de performanțe cît mai valoros.

JOCUL – CEL MAI BUN ANTRENAMENT

În noțiunea de antrenament trebuie să fie cuprinse atît ședințele de pregătire cît și jocul, dat fiind că acesta are un efect considerabil în pregătirea fotbaliștilor : **el este acela care determină sarcinile lecției și obiectivele ciclului.** Rezultă de aci, că **progresul se poate obține numai dacă antrenamentul exprimă cerințele jocului,** deci, — cum se știe — trebuie să existe o strînsă corelație între antrenamente și competiție. De altfel, este un adevăr unanim recunoscut că **jocul reprezintă cel mai bun antrenament,** iar antrenamentul poate să constituie repetiție pentru joc.

Pentru realizarea acestui deziderat, trebuie însă ca antrenorii să urmărească cu toată atenția pregătirea și organizarea meciurilor de fotbal la două porți și să le includă în mod obligatoriu în ciclul săptămînal de pregătire. Ele contribuie atît la verificarea și ridicarea gradului de pregătire a echipelor (în vederea unui randament cît mai bun în competiție), cît și la popularizarea fotbalului.

În cele ce urmează vom căuta să facem cîteva precizări utile pentru antrenorii noștri, în dorința de a-i feri de confuzii asupra rolului pe care îl au anumite jocuri la două porți din timpul săptămînii, privind îmbunătățirea și pregătirea echipei în vederea randamentului cerut de meciul oficial. Este vorba de jocurile cunoscute sub numele de **jocuri de verificare, jocuri-școală, de omogenizare și amicale** pe care le considerăm deosebit de importante ca mijloace de îmbunătățire calitativă a acestei ramuri de sport.

JOCURILE DE VERIFICARE

Reprezintă o posibilitate de control cu privire la gradul de pregătire a echipei și a fiecărui fotbalist în parte, control care se efectuează atît în perioada precompetițională, cît și în cea competițională.

Jocul de verificare constituie un adevărat examen pentru echipă și sportivi privind potențialul lor la toți factorii. În astfel de meciuri ei trebuie să-și valorifice (în fața unor adversari cunoscuți sau mai puțin cunoscuți ca valoare) deprinderile tehnice, calitățile fizice, gîndirea și cunoștințele tactice, în problemele atît de variate și neprevăzute pe care le poate ridica o partidă de fotbal ; se poate controla, cu mai multă certitudine, dacă nivelul de pregătire a jucătorului este mai scăzut sau ridicat și ce măsuri trebuie luate pentru remedierea eventualelor lipsuri remarcate. De aceea organizarea jocului de verificare din timpul săptămînii trebuie să fie bine chibzuită, pe baza unui plan cît mai realist întocmit.

Sarcinile generale și speciale trebuie repartizate judicios, în concordanță cu forțele proprii, ținînd seama de părțile slabe sau tari ale adversarilor pe care îi vom înfrunta în viitor. Într-o asemenea situație, elementul pedagogic care stă la baza acestui mijloc de pregătire din ciclul săptămînal, îl constituie **„tema de joc"** care, în ultimă instanță, trebuie să asigure rezolvarea tacticii echipei pentru partida oficială care urmează. Este absolut necesar ca aceste jocuri de verificare să se facă cu public, să fie conduse de arbitri, pentru a mări interesul, într-un cuvînt, a crea stări psihice adecvate unui meci oficial. În acest scop, antrenorul folosește metoda observațiilor, a înregistrărilor statistice, a filmării etc.

Jocul de verificare din timpul săptămînii constituie cel mai util mijloc de care se servește antrenorul în vederea definitivării formației, urmărind forma sportivă a unor jucători și randamentul acestora pe anumite posturi. De exemplu, echipa Angliei — cîștigătoare a ultimei ediții a C.M. — cu doi ani înainte de desfășurarea acestei mari competiții, a efectuat o serie de întîlniri cu Austria, R.F.G., Portugalia etc. în care s-a urmărit verificarea jucătorilor, pentru organizarea și definitivarea lotului.

Meciurile de verificare, indiferent de caracterul competiției, fie ele interne sau internaționale, trebuie să se axeze pe o participare conștientă și gîndită a tuturor jucătorilor pentru a realiza sarcinile ce pot să determine aplicarea concepției noastre de joc, care reprezintă o sinteză armonioasă a trăsăturilor ce decurg din particularitățile de structură biologică și psihologică ale sportivilor, împletite cu liniile caracteristice ale fotbalului mondial.

JOCUL–ȘCOALĂ

Este un mijloc important de pregătire a echipei și **se organizează o dată sau de două ori pe săptămînă folosindu-se, de obicei, jucători din lotul secției (seniori și juniori) și se urmărește punerea în aplicare a diferitelor teme în legătură cu acțiunile de atac sau de apărare.**

Temele folosite în jocul-școală variază de la o repriză la alta sau pot fi intercalate deliberat chiar în cadrul aceleiași reprize. În antrenamentele prevăzute cu jocuri-școală, antrenorii trebuie să adapteze la tactica de bază, aplicarea de tactici speciale pe care le socotesc cele mai adecvate. Pentru acest lucru se presupune că antrenorul cunoaște în prealabil atît particularitățile viitorului adversar cît și condițiile specifice de desfășurare a viitorului meci, ca să poată aprecia valoarea propriilor săi jucători, studiați comparativ cu posibilitățile adversarului, global sau pe compartimente.

Antrenorii cu experiență caută ca în timpul meciurilor-școală săptămînale să utilizeze ca parteneri fotbaliști talentați (de perspectivă) pentru ca ei să-și poată însuși elementele de joc și, în plus, să-și dea seama de valoarea lor în comparație cu titularii.

În partidele-școală se exersează și se repetă scheme tactice care reprezintă combinații complexe, stereotip aplicate la faze fixe (aruncări de la tușe, lovituri peste zid etc.). Scopul este de a surprinde adversarul prin valorificarea anumitor calități ale unor jucători în faze care pot fi decisive.

Condițiile de desfășurare a unui joc-școală au un rol deosebit de important. De aceea antrenorul trebuie să fie și arbitrul respectivei partide-școală pentru a putea interveni ori de cîte ori apar în joc nepotriviri legate de sarcinile individuale și pe compartimente. Ori de cîte ori se constată că acțiunile individuale nu sînt folosite conștient sau nu există colaborare între coechipieri în scopul realizării unei sarcini atît în atac cît și în apărare, jocul trebuie oprit, deoarece, neurmărită cu perseverență, pregătirea nu-și poate atinge scopul. În jocul-școală metoda corectării și repetării stă la baza realizării și perfecționării acțiunilor individuale și colective. Desfășurate în asemenea condițiuni, antrenamentele trebuie să aibă loc fără public.

CE ÎNȚELEGEM PRIN JOCURI DE OMOGENIZARE ?

O echipă, pentru a atinge un nivel de joc și un randament ridicat, trebuie să-și formeze o manieră proprie de joc, să aibă omogenitate și coeziune.

Prin omogenitate trebuie să înțelegem aducerea la același grad de dezvoltare a anumitor deprinderi și calități ale jucătorilor pentru a nu lăsa să se manifeste nepotriviri care, de multe ori, împiedică realizarea ideii tactice preconizate.

Valoarea jucătorilor poate fi adusă la un nivel înalt prin antrenamente colective și individualizate, asigurîndu-se în acest fel omogenizarea. Manifestată prin joc, ea presupune sincronizarea acțiunilor de atac și de apărare (circulația jucătorilor cu și fără balon, circulația mingii), cum atacăm sau cum ne apărăm pe centru sau părțile laterale ale terenului etc.

Pentru a realiza cu eficiență omogenizarea și coeziunea echipei, este necesar să folosim adversari mai slabi care să ne permită îndeplinirea sarcinilor caracteristice concepției de joc a antrenorului respectiv. Ea trebuie să aibă însă, la bază jocul colectiv-constructiv, cu acțiuni purtate în viteză, axat în principal pe construirea acțiunilor de atac, pe tehnicitate ridicată, pregătire fizică superioară și pe o perseverență și dîrzenie manifestate pe întreaga durată a desfășurării întîlnirii. De aceea, se recomandă ca aceste jocuri să se facă în prezența publicului, care constituie un factor de stimulare pentru sportivi.

JOCUL AMICAL

Ca și meciul de verificare, dă posibilitate antrenorului să urmărească stadiul formei sportive pe care o deține echipa și poate avea sarcini speciale în vederea definitivării unui plan tactic, înaintea unei întîlniri oficiale. De exemplu : se preconizează măsuri de precauție în apărare prin anihilarea jucătorilor adverși mai periculoși sau declanșarea unui contraatac printr-un jucător de legătură, cel mai indicat să schimbe — în cea mai mare viteză — o direcție de atac către un coechipier aflat în linia ofensivă etc.

Jocurile amicale pot constitui ocazii de valorificare și verificare în cel mai înalt grad a fanteziei creatoare a jucătorilor talentați. Acestia nu mai sînt preocupați de acumularea punctelor în clasament, de calificări sau alte preocupări asemănătoare care să-i țină într-o permanentă încordare.

prof. DINCA SCHILERU
antrenor federal